

20.06.2024

לכבוד
השר ח"כ הרב יואל צור
משרד העבודה

כבוד השר,

הנדון: טיוטת תקנות המהנדסים והאדריכלים (רישוי וייחוד פעולות) (תיקון), התשפ"ד-2024
ניסיון חמור לפגיעה בחופש העיסוק של מתכנני הערים והאזורים בישראל

1. איגוד המתכננים בישראל (ע.ר.) הינו הארגון המקצועי המייצג את מתכנני הערים והאזורים בישראל וחברים בו מרבית המתכננים בישראל המתמחים בתחומים שונים של התכנון המרחבי, כולם בעלי רקע אקדמי מתאים למיגוון המומחיות בתיכנון עירוני. מתכנני הערים חברי האיגוד מועסקים בין היתר במוסדות התכנון הארציים והמחוזיים, במשרדי הממשלה השונים, בועדות המקומיות לתכנון ולבניה, ברשויות המקומיות ובמיגזר הפרטי. איגוד המתכננים בישראל חבר בארגון הבינלאומי International Society of City and Regional Planners (ISOCARP) ופועל בין היתר לקידום איכות התכנון המרחבי בישראל ולקידום מעמד מתכנני הערים והאזורים בישראל. האיגוד הוקם לפני כ-50 שנה ופועל כעמותה רשומה.

2. מזה עשרות שנים המקצוע "תכנון ערים ואזורים" מוכר בעולם וגם בישראל כפרופסיה העומדת בפני עצמה, השונה ומאובחנת ממקצועות אחרים כגון אדריכלות או הנדסה. תכנון ערים ואזורים הינו תהליך מורכב, שמטרתו לקבוע מדיניות ציבורית ואסטרטגיות לפתרון בעיות מורכבות בתחום העיר והאזור והוא כולל התמחויות רבות בתחומים שונים. במשך עשרות שנים התבסס מעמדו של התכנון העירוני והאזורי כמקצוע עצמאי ונפרד ממקצועות האדריכלות או ההנדסה והחלו להיפתח בעולם וגם בישראל מסלולי הכשרה ייחודיים למתכנני ערים ואזורים, ארגונים מקצועיים נפרדים למתכנני ערים ואזורים והתגבשו כללי אתיקה לעוסקים במקצוע.

מקצוע תכנון ערים ואזורים הינו מקצוע רב תחומי העוסק בתהליך קבלת ההחלטות בדבר שימושי הקרקע והמדיניות ביחס לפיתוח או שימור הקרקע. מדובר בתרגום של שיקולים תכנוניים שונים להמלצות למדיניות ולרגולציה של מקרקעין. שיקולים אלה מקיפים שיקולים כלכליים, חברתיים, סביבתיים, תחבורתיים, מתן מענה לצרכי ציבור ותשתיות ועוד.

לעומת זאת, מקצוע האדריכלות עוסק בעיצוב ותכנון המבנה על בסיס נורמות ותקנים מקצועיים בתחום הבניה. מקצוע תכנון ערים ואזורים עוסק בהליכי אישור תכניות על ידי ועדות ציבוריות נבחרות או ממונות, הקובעות מדיניות ציבורית תכנונית, ואילו אדריכלות עוסקת במימוש של הבניה דרך הליכי רישוי הבניה.

3. בדו"ח ועדת זיילר (הועדה הממלכתית לעניין בטיחות מבנים ומקומות המשמשים ציבור), שמוזכר בדברי ההסבר לטיטות התקנות, עמדה הועדה על ההבחנה בין תחום התכנון האזורי לבין תכנון ורישוי הבניה והמליצה מפורשות להפריד ביניהם באופן ברור:

"אחת הטרוניות הבולטות ביותר של הנזקקים לדיני התכנון והבניה היא על היותם עתירי חוקים, תקנות, תכניות והוראות מינהל, וכל אלה סבוכים ומסורבלים. נראה לנו שחלק משמעותי מסיבוך זה הוא תוצאת הזיווג הלא נחוץ בין התכנון האזורי לבין הבניה. אלה הם שני נושאים שיש ביניהם קשר (שהרי הבניה כפופה לתכנון האזורי) ואולם הם שונים במהותם. אם נתבונן ב"רכיבי השוני" (ראו סעיפים 2.2 עד 32.2) ניווכח שניתן ליצור חיץ ברור בין "הרכיבים" הנוגעים לבניה, שהם רוב ה"רכיבים", לבין אלו הנוגעים לתכנון האזורי. בתכנון האזורי ההיבט הציבורי הוא דומיננטי. כבר אמרנו כי לציבור יש עניין בקביעת ייעודי הקרקע לצרכים שונים (שטחים פתוחים, תעשייה, מסחר, דרכים, מגורים, וכל כיוצא בזה); יש לו עניין בצפיפות הבניה והאוכלוסייה בכל אזור, בגינון, בחנייה מספקת, במרחבים ובמרווחים שבין הבתים, ובכל כיוצא בזה עניינים הנקבעים לדורות, והתורמים במידה רבה לא רק לנוף האורבני, אלא גם לאופי המקום, לאיכות חיי תושביו ולמילוי צרכיהם, שיכול שיהיו שונים ממקום למקום, הכל לפי האינטרס הציבורי...
...הבניה עצמה וכל הסובב אותה, לאחר שקיבלה על עצמה את עול התכנון האזורי, היא בעיקרה תהליך מקצועי מאוד...

...לא זו אף זו, כיוון שתכנון המבנה והתכנון האזורי הם תחומים השונים זה מזה הן מבחינה מושגית והן מבחינת הפונקציות הפועלות, הרי שזיווגם בחוק אחד יוצר אצל הבריות תחושה שהתכנון האזורי והבניה חד הם. פועל יוצא מכך הוא שהשיקולים והקשיים בתחום האחד משליכים ומתערבבים בעשייה ובתהליך הנוהגים אצל השני. בעוד שבתכנון האזורי שולטים העקרונות של שיקול דעת ציבורי המאזן ומגשר בין אינטרסים רבים ונוגדים, המחייבים קבלת הכרעות ערכיות על-ידי נציגות ציבורית, הרי ענף הבניה הינו מקצועי-טכני, שבו יש ליישם בדרך כלל עקרונות מדעיים ללא התערבותם של שיקולים ציבוריים ערכיים. הפרדה "טכנית" בין השניים תבהיר את ההבדלים המהותיים האלה. אין כל סיבה שזיווג זה בחוק ימשיך להתקיים. מסקנה זו, הנראית לנו נכונה ומועילה כשלעצמה, נכונה שבעתיים נוכח המלצותינו, שאף הן כלולות בדוח זה, להפריד הפרדה מלאה מבחינת המטפלים, בין הטיפול בתכנון האזורי לבין הטיפול בבניה".

איגוד המתכננים קורא מזה שנים רבות ליישם את המלצות ועדת זיילר ולהכיר בצורך להבדיל בין תחום התכנון האזורי לבין תחום הבניה.

4. בארצות רבות בעולם, ביניהם ארצות הברית, קנדה, בריטניה, אוסטרליה, ניו זילנד ועוד פועלות מאות אוניברסיטאות להכשרה בתכנון ערים ואזורים. הללו מסלולים נפרדים ממסלולי לימודי

אדריכלות. בוגרי תארים בתכנון ערים עוסקים במקצוע תכנון הערים והאזורים וממונים למיגון המשרות, כולל הבכירות ביותר בתחום התכנון העירוני. בישראל, קיימים מזה עשרות שנים מסלולי הכשרה בתכנון ערים ואזורים במוסדות אקדמיים שונים, אשר בוגריהם (שרק שיעור קטן מהם אדריכלים) עוסקים במקצוע ובכלל זה בהכנה ועריכה של תכניות מתאר ותכניות מפורטות לפי חוק התכנון והבניה, הכנת תכניות אב ומסמכי מדיניות בתחום התכנון העירוני וניהול הליכים שונים הכרוכים בתכנון עירוני לפי נורמות בין לאומיות ולאומיות עדכניות שהתפתחו במקצוע זה.

מזה עשרות שנים מתכנני ערים ואזורים (כולל רבים שאינם אדריכלים) מכהנים במשרות הבכירות במשרדי הממשלה בתחום התכנון העירוני. לדוגמה, מזה למעלה מעשור מנהלי ומנהלות מינהל התכנון וסגניהם הינם מתכנני ערים ואזורים שאינם אדריכלים וכך גם מרבית מתכנני המחוזות.

5. לפני זמן קצר פורסמה באתר החקיקה הממשלתי טיוטת תקנות המהנדסים והאדריכלים (רישוי וייחוד פעולות)(תיקון). מקריאת מטרת התקנות המוצעות והצורך בהן וכן הדוח הנלווה של משרד העבודה ניתן להבין כי תקנות אלו עוסקות אך ורק בהסדרת סוגיית חלוקת ייחוד הפעולות בין אדריכלים, מהנדסים והנדסאים **בכל הנוגע לעריכת בקשה להיתר**, בהתאם ל"מסמך הסכמות" בין הארגונים המייצגים את בעלי המקצוע הרלבנטיים.

6. עם זאת, עיון מדוקדק בנוסח הטיוטה מגלה שבין השורות הוסתר (ככל הנראה בכוונת מכוון) שינוי מהותי ביותר שמטרתו למנוע ממתכנני הערים מלעסוק בעריכת תכניות לפי חוק התכנון והבניה. השינוי מתבטא בהוספת שתי הגדרות חדשות שלא היו קיימות קודם לכן בתקנות - הגדרת המונח "תכנית בינוי" והגדרת המונח "תכנית".

מאחורי תיקון "קטן" זה של שתי שורות במסמך של 8 עמודים מסתתרת למעשה כוונה לשינוי מרחיק לכת **בנושא שאין לו קשר להליכי רישוי ועריכת בקשות להיתר**.

הלכה למעשה, מדובר בתיקון שמטרתו להדיר לחלוטין את מתכנני הערים והאזורים (שאינם אדריכלים) מעיסוק במקצועם ולמנוע מהם מלעסוק בעריכה של תכניות לפי חוק התכנון והבניה ובכך למנוע ממתכנני ערים להיות בראש צוות התכנון של תכניות אלו.

7. תקנות ייחוד הפעולות למהנדסים ולאדריכלים בנוסחן מאז שנת 1971 מייחדות לאדריכל רשוי אך ורק את הפעולות הנוגעות לרישוי הבניה ולעריכה והכנה של "תכנית בינוי ועיצוב ארכיטקטוני" (ללא הגדרת מונח זה). **במשך עשרות שנים** היה ברור לכל כי "תכנית בינוי ועיצוב ארכיטקטוני" **אינה** תכנית מתאר או תכנית מפורטת לפי חוק התכנון והבניה, אלא מדובר ב"תכנית נלווית" לתכנית העיקרית, שמהווה תנאי להיתר בהתאם לתכנית המאושרת ומטרתה לפרט את דרכי הביצוע של התכנית ועוסקת רק בבינוי ועיצוב אדריכלי. ראה לעניין זה פסיקתו המפורשת של בית המשפט העליון בבג"ץ 5631/92 **ימים נ' שר הפנים** (לא פורסם) בע"א 10213/03 **מרחבי השרון בע"מ נ' דוד מייזליק**, תק-על 2006 (1) 1569, 1576 (2006).

מתכנני ערים ואזורים שאינם אדריכלים עסקו מזה עשרות בשנים, לפני קום המדינה ולאחר מכן, בעריכה והכנה של תכניות לפי חוק התכנון והבניה ותכניות אלו אושרו במוסדות התכנון. כך

לדוגמה תכנית המתאר הראשונה של העיר תל אביב המכונה עד היום "תכנית גדס" נערכה והוכנה על-ידי המתכנן פטריק גדס שאינו אדריכל.

8. למרבה הצער, מזה למעלה מעשור עמותת האדריכלים הכריזה מלחמת חורמה במקצוע תכנון הערים והאזורים ובמתכנני הערים והאזורים ופועלת בכל דרך לנשלם מעיסוק במקצועם ובמסגרת זו החלה אף לטעון כי מתכנני ערים אינם רשאים לערוך תכניות לפי חוק התכנון והבניה אם יש בהן הוראות כלשהן של בינוי (כגון קווי בניין ומספר קומות) שכן מודבר כביכול ב"תכנית בינוי ועיצוב ארכיטקטוני".

טענות אלו **נדחו** פעם אחר פעם על-ידי מוסדות התכנון ומינהל התכנון ונושא זה אף הגיע לפתחו של בית המשפט העליון, אשר בבג"צ 56/22 **התאחדות האדריכלים ובוני הערים בישראל נ' משרד הפנים ואח'** [פורסם בנבו] (21/11/2022) **דחה** את עתירת התאחדות האדריכלים **ואימץ את עמדת מינהל התכנון במשרד הפנים**, לפיה מתכנני ערים ואזורים רשאים לערוך ולחתום על תכניות לפי חוק התכנון והבניה וכי ייחוד הפעולות לאדריכלים מוגבל אך ורק ל"נספח הבינוי" (ככל שנדרש בתכנית) - נספח שעוסק אך ורק בהוראות מחייבות או מנחות בתחום הבינוי והעיצוב האדריכלי.

9. כאמור לעיל, בטיטת התקנות החדשות המוצגת באופן מטעה כעוסקת אך ורק בנושאים הנוגעים להליכי הרישוי ותנאי הכשירות של העורך הראשי בבקשה להיתר, הוחבא היטב שינוי מהותי ביותר - הוספת הגדרה חדשה למונח "תכנית בינוי" (מונח שאינו נזכר כלל בהקשר של הליכי רישוי) לפיה "תכנית בינוי" היא "יצירת הוראות תלת מימדיות, בין בכתב ובין בתכנית".

להגדרה זו נוספה הגדרה למונח "תכנית" (מונח המופיע בתקנות אך ורק בהקשר של תכנית בינוי ועיצוב ארכיטקטוני) המפנה להגדרה בחוק התכנון והבניה לפיה מדובר בכל תכנית לפי פרק ג' לחוק התכנון והבניה - הפרק העוסק בתכניות ובכלל זה תכניות מתאר ארציות, תכנית מתאר מחוזיות, תכניות מתאר מקומיות (לרבות כוללניות), תכניות מפורטות ותכניות תשתיות לאומיות.

במילים אחרות, בדרך של הוספת הגדרות אלו ניתן להבין לראשונה שמטרת הטיטה לקבוע שבכל מקרה שתכנית לפי חוק התכנון והבניה יוצרת "הוראות תלת מימדיות" תיחוד העיסוק בה לאדריכל רשוי בלבד. זאת, בניגוד מוחלט לעמדת מינהל התכנון במשרד הפנים - הגורם הממונה על תכנון הערים והאזורים במדינה ובניגוד מוחלט לפסיקת בית המשפט העליון.

בטיטה אין כל הסבר מהן "הוראות תלת מימדיות" ומדוע הן צריכות להיות מיוחדות לאדריכלים בלבד. עם זאת, נראה כי ברור לחלוטין שהכוונה היא, הכלה למעשה, לנשל את מתכנני הערים והאזורים מכל עיסוק בתכנית כלשהי, שהרי המרחב הוא "תלת מימדי" והוראות תכניות מטבע הדברים עוסקות תמיד ב"תלת מימד", כגון קביעת מגבלת גובה או מספר קומות.

10. שינוי מרחיק לכת זה מוצע בטיטת התקנות **ללא שיתוף** של איגוד המתכננים או נציגי מתכנני הערים והאזורים או ניסיון הידברות כלשהי, **ללא כל התייחסות בדברי ההסבר לתקנות או**

- במסמך הנלווה** ונראה שנעשה במכוון בהיחבא בכדי להביא לשינוי דרמטי ויסודי עד כדי מחיקת מקצוע שלם, בו עובדים אלפי אנשים, במחטף.
11. יצויין בהקשר זה, כי לאחר דחיית עתירת התאחדות האדריכלים על-ידי בית המשפט העליון נודע לאיגוד המתכננים כי משרד העבודה עוסק בבחינת השאלה מיהו מתכנן הערים והאזורים והצורך בייחוד פעולות בתחום תכנון הערים והאזורים (לרבות עריכה והכנה של תכניות לפי חוק התכנון והבניה), אך למרבה הצער בחר שלא לשתף כלל את איגוד המתכננים בתהליך ואף נראה כי העיסוק בנושא זה הוגבל אך ורק לאדריכלים אשר פועלים מזה שנים לנשל את מתכנני הערים והאזורים מעיסוקם.
- לפני למעלה משנה אף פנתה למתכנני ערים ואזורים בכירים (כולל העומדים בראש איגוד המתכננים) חברת הייעוץ עדליא ומסרה כי נשכרה על-ידי משרד העבודה להכין סקירה רחבה כולל סיקרה השוואתית ביחס למקצוע תכנון הערים והאזורים ולצורך בייחוד פעולות בתחום ולצורך כך ראינה מתכנני ערים וקיבלה מהם מסמכים. למיטב ידיעת איגוד המתכננים דו"ח זה הושלם לפני למעלה מחצי שנה אך מסיבה לא ידוע משרד העבודה בחר שלא לפרסמו.
12. איגוד המתכננים אף פנה פעמים רבות הן למשרד העבודה, הן למינהל התכנון והן ליועצת המשפטית לממשלה וחזר והבהיר כי לא ניתן לקבוע מגבלות על חופש העיסוק בתחום מקצוע תכנון הערים והאזורים בתקנות לפי חוק המהנדסים והאדריכלים, שכן הסמכות לייחוד פעולות לפי חוק המהנדסים והאדריכלים היא אך ורק בתחום המקצועי של אדריכלות או הנדסה.
13. כאמור לעיל, מקצוע תכנון הערים הינו **מקצוע נפרד** ממקצוע האדריכלות, שאיננו מוסדר בחוק המהנדסים והאדריכלים. שאלת הגשת תוכניות לפי החוק התכנון והבניה הינה שאלה מתחום מקצוע תכנון הערים ואזורים שאיננו חלק ממקצוע האדריכלות ולא ניתן לדון בו במסגרת רשויות או ועדות שתפקידן לעסוק בהסדרת מקצועות האדריכלות וההנדסה בלבד.
14. לעמדת איגוד המתכננים אין כל הצדקה לקביעת הוראות בדבר ייחוד פעולות בתחום התכנון העירוני וגם ועדת זיילר מעולם לא המליצה על ייחוד פעולות בתחום זה (להבדיל מייחוד פעולות בתחום הבניה מנימוקים של הבטחת שלום הציבור). ייחוד פעולות משמעותו פגיעה בחופש העיסוק שהינו כידוע זכות יסוד וגם משמעותו הגברת הרגולציה הפוגעת בכלכלה ובתחרות החופשית. קביעת ייחוד פעולות חייבת להיות מבוססת על **הצדקה ממשית וחזקה** כגון הגנה על חיי אדם או שמירה על בריאות הציבור. אין כל הצדקה שכזו לשלילת חופש העיסוק בתחום התכנון העירוני ובוודאי שאין הצדקה אמיתית למנוע ממתכנני ערים בעלי תואר אקדמי בתכנון ערים ואזורים מעיסוק בהכנה ועריכה של תכניות לפי חוק התכנון והבניה.
- יתרה מזאת, גם לו היתה הצדקה כלשהי לייחוד פעולות בתחום מקצוע תכנון הערים והאזורים הרי שהיה מקום לעשות זאת על-ידי הסדרת מקצוע תכנון הערים והאזורים ולא על-ידי ייחוד פעולות לבעלי מקצוע אחרים **שאינ להם הכשרה מתאימה בתחום תכנון הערים והאזורים**, שינשלו את מתכנני הערים והאזורים מעיסוקם.

15. חשוב להדגיש פעם נוספת כי תכנון ערים הינו **מקצוע רב תחומי** ולכל תכנית שעוסקת בתכנון מרחבי יש **היבטים רבים בתחומים שונים** - היבטים כלכליים, היבטים חברתיים, היבטים תחבורתיים, היבטים סביבתיים, היבטים חינוכיים, היבטים בריאותיים, היבטים של תשתיות כגון מים, אנרגיה ועוד ועוד. ההיבט של הבינוי העיצוב האדריכלי הוא רק היבט אחד (ולא בהכרח החשוב) בתכנית העוסקת בשימושי קרקע והראות לפיתוח הקרקע. עצם העובדה שבתכנית יש התייחסות כלשהי לבינוי או עיצוב אדריכלי אינה מצדיקה ייחוד כל הפעולות הנוגעות לתכנית לאדריכל ואינה יכולה להצדיק שלילת זכות מתכנן הערים והאזורים (שהינו בעל הכשרה מולטי-דיסציפלינרית המתאימה ביותר) מלעסוק בעריכת התכנית או להיות ראש צוות התכנון. בדיוק באותה מידה, מרבית התכניות עוסקות גם בתנועה, בכלכלה או בתשתיות, אך אין משמעות הדבר שראש צוות התכנון שהינו "עורך התכנית" יהיה חייב להיות יועץ תנועה, שמאי מקרקעין או מהנדס תשתיות.
16. בכל מקרה, כל החלטה ביחס לייחוד פעולות בתחום התכנון צריכה להתקבל **בשקיפות מלאה** לאחר דיון מעמיק בסוגיה, לאחר קבלת מלוא הנתונים בנושא, לרבות סקירה השוואתית בינלאומית, ולאחר שיתוף כל הגורמים הרלבנטיים ובכלל זאת איגוד המתכננים בישראל המייצג ציבור של אלפי מתכנני ערים ואזורים ומינהל התכנון - הגוף הממונה על התכנון במדינה.
17. כפי שעמד על כך איגוד המתכננים בעבר, בחינת הצורך בהסדרה של התחום המקצועי של תכנון ערים (שלעמדת איגוד המתכננים צריכה להיות בדרך של הסדרת רישום מתכנני ערים ואזורים בלבד ולא בדרך של רישוי וייחוד פעולות) ראוי שתעשה ע"י מינהל התכנון במשרד הפנים המופקד על הרגולציה בתחום התכנון העירוני בישראל בשיתוף הצוות הבין-מקצועי לרגולציה חכמה **ותור מעורבות מלאה של איגוד המתכננים בישראל**.
- לחלופין, **לכל הפחות** לצורך כל בחינה בשינוי ייחוד הפעולות בתחום התכנון העירוני יש להקים צוות בינמשרדי שיכלול גם את נציגי מינהל התכנון וגם את נציגי איגוד המתכננים בישראל.
18. יציין, כי במספר שיחות שהתקיימו בחודשים האחרונים בין ראשי איגוד המתכננים בישראל לבין בכירים במשרד העבודה ובמינהל התכנון נמסר שאין כל כוונה כיום לעסוק בשינויים בייחוד הפעולות בהכנת תכניות לפי חוק התכנון והבניה.
- מכאן ההפתעה הרבה מטיטת התקנות ובעיקר מהדרך שבה הדבר נעשה.
19. למען הסדר הטוב גם יובהר, כי בכל מקרה כל תיקון בתקנות ייחוד הפעולות מחייב **על-פי דין** היוועצות עם הועדה המשותפת, כאשר מדברי ההסבר לטיטת התקנות מובן כי הדבר לא נעשה מכיוון שהועדה המשותפת כלל לא מונתה.

20. בנוסף, בהתאם לחוק עקרונות האסדרה, התשפ"ב-2021 כל הצעה להסדרה צריכה להיבחן לאור עקרונות ההסדרה המיטבית ודורשת היוועצות עם רשות האסדרה, קבלת חוות דעתה ופרסום דוח השפעות האסדרה לציבור.

במקרה זה, אין כל ספק כי לטיטת התקנות (בכל הנוגע לייחוד פעולות בערכית תכניות לפי חוק התכנון והבניה) יש השפעות מרחיקות לכת על האסדרה של מקצוע שלם – השפעות שעלולות להביא לקריסה מוחלטת של מקצוע קיים ולהשלכות רחבות על יוקר המחיייה בעיקר בתחום הדיור והתכנון והבניה. הדרת מתכנני הערים מעיסוקם והעברת העיסוק במקצוע תכנון הערים לאדריכלים בלבד (שכלל אינם מוכשרים לדבר) יביא בהכרח לעליה משמעותית בעלויות התכנון בישראל (על כל הכרוך בכך) ולפגיעה באיכות התכנון. זאת, במיוחד במצב שבו כבר כיום קיים מחסור בישראל של כוח אדם מוכשר הן של אדריכלים, הן של מהנדסים והן של מתכנני ערים ואזורים.

21. לסיכום פניה זו, איגוד המתכננים בישראל מתנגד בכל תוקף לכל שינוי בתקנות ייחוד הפעולות שעלול להביא לפגיע בחופש העיסוק של מתכנני הערים והאזורים ובוודאי לכל שינוי שימנע ממתכנני הערים והאזורים לערוך, להכין ולחתום על תכניות לפי חוק התכנון והבניה.

22. ייחוד פעולות לאדריכלים צריך להיות מצומצם אך ורק לנושא הליכי רישוי הבניה (להבדיל מהליכי תכנון עירוני) - דהיינו עריכת בקשה להיתר.

23. ככל שיש כוונה לבחון הסדרה חדשה של מקצוע תכנון הערים והאזורים, הרי שהדבר צריך להיעשות על ידי מינהל התכנון או ועדה בינמשרדית בשיתוף איגוד המתכננים הישראלי במטרה להסדיר את המקצוע ולא במטרה לבטל לחלוטין מקצוע הקיים מזה עשרות שנים ואלפי בעלי מקצוע עוסקים ולהעבירו לבעלי מקצוע אחרים, שכלל אין להם את ההכשרה המתאימה לעסוק בו.

בכבוד רב,

אשר כהנא, עו"ד ומתכנן ערים ואזורים
יועץ משפטי של איגוד המתכננים בישראל

תמי גבריאלי, מתכננת ערים ואזורים
יו"ר משותף של איגוד המתכננים בישראל